مدیر برنامه‌های رضا صادقی گفت: در اواخر سال ۹۷ یعنی یکی از ماه‌های دی یا بهمن آلبومی به نام "زندگی با آرامش" را در ۱۰ قطعه و در فضایی متفاوت منتشر خواهیم کرد. اعضایی که در این آلبوم همکاری می کنند هنوز به طور قطع مشخص نشده‌اند و در حال بررسی پخش آن هستیم. علی جعفری مدیر برنامه‌های رضا صادقی به خبرگزاری میزان درباره برنامه‌های این خواننده گفت: رضا صادقی در تیرماه امسال به طور متوالی در شهرهای مختلف کنسرت برگزار خواهد کرد.

زمان انتشار آلبوم جدید خواننده مشکی پوش مشخص شد

گفت‌وگوی خراسان با منصور ضابطیان به بهانه تولد مارکوپولو، جهانگرد معروف ونیزی

دور دنیا در یک کتاب

اکرم انتصاری – جهان تا به امروز مارکوپولوهای زیادی را به خود دیده است؛ از ابن بطوطه و حاج سیاح ایرانی تا مارکوپولوی فرنگی. ۷۶۴ سال از تولد مارکوپولو در قرن سیزدهم میلادی می گذرد. امروز تولد مارکوپولو، در ونیز ایتالیاست. جهانگردی پیشه خانوادگی مارکوپولوها بود، به طوری که عمو و پدر مارکوپولو، او را اولین بار در سال ۱۲۶۹ یعنی ۱۵ سالگی‌اش دیدند. سفرهای این جهانگرد از سال ۱۲۹۲ شروع شد و ادامه داشت تا این که در جریان یک جنگ دریایی، اسیر شد و به زندان افتاد. او در زندان برای هم‌سلولی‌هایش از سفرهایش می‌گفت، همان جا سفرنامه‌نویسی را آغاز کرد و کتاب «عجایب» را که حاصل مشاهداتش از امپراتوری مغولی چین و دیگر شهرها و سرزمین‌های آسیایی بود، نوشت. امروز به بهانه زادروز ماکوپولو با منصور ضابطیان، مجری و نویسنده کتاب‌های «مارک و پلو»، «مارک دو پلو»، «برگ اضافی»، «سباستین» و «چای نعنا» گفت‌وگو کردیم. او به تازگی از بندر مارسی در فرانسه بازگشته است و کتابی درباره بندرهای مهم جهان را در دست نوشتن دارد.

«شرح حالی از آداب و رسوم، فرهنگ‌ها و سبک زندگی مردم شهر یا کشوری»؛ این تعریف شکل گرفته در ذهن ما از سفرنامه است. تعریف درست سفرنامه نویسی چیست؟

بعضی از مسائل تعریف‌پذیر نیستند یا به عبارتی دیگر بسیار بدیهی‌اند و واقعا چه تعریفی را از آن چه هست می‌توان ارائه داد. سفرنامه در واقع نوشته‌ای است که در آن ما با ماجرای سفر فرد یک نویسنده آشنا می‌شویم. ممکن است سفرنامه هر فردی زوایای مختلفی داشته باشد، نویسنده‌ای دوست دارد بیشتر به مسائل اجتماعی توجه کند، شخص دیگری فضای تاریخی را در نظر بگیرد و نویسنده‌ای هم احوالات شخصی خودش در آن شهر یا کشور را.

پس این ابعاد جزو انواع سفرنامه نویسی است و نمی‌توان به آن خرده گرفت؟

بله. این‌ها جزو انواع سفرنامه نویسی به حساب می‌آید.

سفرنامه خوب چه معیارهایی دارد؟

معیار یک سفرنامه خوب، همان معیاری است که یک نوشته خوب دارد. یعنی سفرنامه اول باید به لحاظ ساختاری و ادبی درست باشد و دوم هم ارتباط مناسبی با مخاطبش برقرار کند.

قدمت سفرنامه نویسی در ایران بسیار زیاد است. از سفرنامه‌های سعدی و ناصرخسرو تا جلال آل احمد و سفرنامه‌نویس‌های امروزی. با این حال، تعدادشان زیاد نیست. چرا نویسنده‌ها کمتر به سفرنامه نویسی روی می‌آورند؟

این اتفاق مختص به امروز نیست. همیشه در طول تاریخ به سفرنامه نویسی کمتر پرداخته شده است. اگر تعداد سفرنامه‌هایی را که از دوران ادبیات کهن به جا مانده است مثل سفرنامه‌های ناصرخسرو، سعدی، ابن بطوطه یا ابن خلدون با تعداد آثار دیگری که در همان دوره زمانی و در سبک‌های دیگری نوشته شده‌اند مقایسه کنید، درصد کوچکی به دست می‌آید شبیه درصد تعداد سفرنامه‌های امروز نسبت به تعداد آثار دیگر ادبی.

دلیلش چیست؟

سفرنامه نویسی کار سختی است به واسطه این که، تولید دارد. برای مثال، یک رمان نویس خودش است و قلم و ذهنش. تخیل باعث می‌شود که او بتواند یک رمان بنویسد. نیروی سیال ذهنی و خیال باعث می‌شود نویسنده‌ای یک شاهکار ادبی بنویسد یا یک رمان درجه پنج. با این حساب ابزار یک رمان‌نویس، استعداد او در به پرواز درآوردن خیالش است. ولی در زمینه سفرنامه نویسی تسلط و مهارت ادبی نویسنده لازم است اما کافی نه. برای تولید آن، باید رنج سفر را به جان بخرد و این قسمت اصلی کار است. حالا بماند که چطور، چه زمانی و چند روز به سفر برود و از همه مهم‌تر چه چیزی را در آن سفر ببیند تا بتواند آن را به یک اثر ادبی تبدیل کند؛ بنابراین طبیعی است که تعداد سفرنامه‌ها نه تنها در ایران که در همه جای جهان نسبت به انواع دیگر ادبی کمتر باشد.

برخی‌ها از سفرنامه خواندن می‌ترسند. دلیلش هم این است که با خواندن آن حسرت می‌خورند و می‌گویند کاش ما هم می‌توانستیم این طور سفر کنیم. پیشنهاد شما برای این افراد چیست؟

پاسخ این سوال را روان‌شناسان باید بدهند. به نظرم بهتر است زمانی که کسی به خواندن حوزه‌ای علاقه‌مند نیست، اصرار نکنیم. کسی که به این حوزه علاقه ندارد می‌تواند سراغ علاقه‌مندی‌هایش برود و به احتمال زیاد در آن بخش‌ها آن قدر آثار ادبی وجود دارد که بتواند راضی‌اش کند. به اجبار نمی‌شود کسی را به خواندن حوزه‌ای که دوست ندارد، علاقه‌مند کرد.

بهترین سفرنامه‌ای که خودتان تا به حال خوانده‌اید چه بوده است؟

(می‌خندد و می‌گوید به غیر از سفرنامه‌های خودم؟) من همچنان هر آن چه را سعدی نوشته باشد دوست دارم و طبیعی است که هر آن چه را سعدی در حوزه سفر نوشته است هم دوست داشته باشم. خیلی سعی می‌کنم زبانم، زبان ترجمه شده سعدی به دوران امروز باشد اگر چه اصلا به لحاظ فصاحت قابل مقایسه نیست. اما دست کم سعی می‌کنم نگاهم همان نگاه ژورنالیستی سعدی به سفرنامه نویسی باشد و حداقل ادای همان نگاه نکته‌سنج و دقیق سعدی را در بیاورم.

حالا که حرف از سفرنامه نویسی خودتان شد، بگویید از کجا سفرنامه نویسی را شروع کردید؟

آغاز سفرنامه نویسی‌ام، به دوران روزنامه نگار بودنم برمی‌گردد. مربوط به زمانی که به سفر می‌رفتم و دلیل غیبت چند هفته‌ای‌ام را با گزارشی از سفرهایم برای خواننده‌ها توضیح می‌دادم. مردم به این گزارش‌ها علاقه‌مند شدند و من هم به سفرنامه نویسی.

در سفرهایی که به منظور سفرنامه نویسی دارید، نگاهتان بیشتر به چه مسائلی است؟

بخش اجتماع کشوری که مسافرش هستم، برایم از همه جذاب‌تر است. کاری که مردم در حوزه اجتماعی انجام می‌دهند و رفتارشان. اگر چه به آثار باستانی و طبیعت هم علاقه‌مندم اما معتقدم می‌توان آن‌ها را در جای دیگری هم پیدا کرد. کافی است اراده کنید و بخواهید درباره یک اثر تاریخی در کشوری بخوانید، خیلی راحت پیدا می‌شود. اما نمی‌توانید درباره آدم‌های معمولی که در آن جا دارند زندگی می‌کنند و هر کدام‌شان یک روش و منشی دارند و با هر کدام‌شان می‌توان رفاقتی را طی کرد، در منبعی جست‌وجو کنید. بنابراین سعی می‌کنم بیشتر به سراغ این بخش ماجرا بروم.

برای درک این رفتارها چقدر زمان می‌گذارید؟

فرمول مشخصی ندارد. بیشتر بسته به کشوری است که می‌خواهم از آن بنویسم. به طور معمول شاید برای یک کتاب کامل بیست روز. برای کوبا، بیست و یکی، دو روز در سفر بودم. به این روزها چند ماه مطالعه قبل از سفر و بعدش را هم اضافه کنید.

دوست دارید سفر بعدی‌تان برای سفرنامه نوشتن، کدام کشور باشد؟

همه کشورهایی که تا به حال نرفته‌ام. به ویژه کشورهای آمریکای لاتین مثل آرژانتین یا شیلی و البته کره شمالی.

لذت شعر

مثل چای با عطر هل
وسط سرمای زمستان،
مثل آرامش آغوشش در اوج تشویش،
مثل عطر یک آشنا
در غریب‌ترین نقطه جهان،
مثل خنکای نفس‌هایش
روی پیشانی داغ تبدارت،
مثل پنج دقیقه خواب صبح،
می چسبد به جان
یکی که اسمش
بی هیچ قید و شرطی
رفیق است
در این قحطی واژه دوست...

فاطمه جوادی

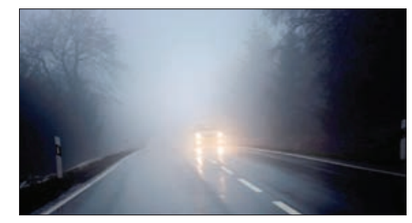

دلم را محو تصویر خودش کرد
جوان بودم مرا پیر خودش کرد
شبیه شعرهای فی البداهه
مرا یکدفعه در گیر خودش کرد

روزبه سردار نژاد

چند وقتی است
مرداب بزرگ ناآرام است
آغوش دریا سخت شده است برای ساحل
موج بلند سیلی می‌زند
بر ساحل بی کسی

محمود دلیر

اخبار

«این بانگ آزادی»؛ آخرین اثر سبزواری در آستانه انتشار

امیر نصیربیگی رئیس بسیج هنرمندان، در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران پویا، با بیان این که مجموعه کامل سروده‌های زنده‌یاد حمید سبزواری به زودی منتشر می‌شود، گفت: به دلیل تغییر مدیریتی که در ماه‌های اخیر رخ داد، چاپ این مجموعه به تأخیر افتاده است. خوشبختانه تمام مراحل کار انجام شده و قرار است این اثر تا پایان تیرماه روانه بازار کتاب شود. رئیس بسیج هنرمندان با بیان این که آخرین اثر زنده‌یاد سبزواری در چهار جلد به چاپ خواهد رسید، افزود: این اثر با عنوان «این بانگ آزادی» منتشر می‌شود و در اختیار علاقه‌مندان قرار خواهد گرفت. این کتاب، شامل تمام سرود و سروده‌های زنده‌یاد حمید سبزواری، از شاعران نامدار انقلاب اسلامی است که به کوشش رضا اسماعیلی، مصطفی محدثی خراسانی و حسین اسرافیلی گردآوری شده است. بخشی از این کتاب با عنوان «تازه‌ها» شامل سروده‌های منتشر نشده این شاعر است که برای نخستین بار در دسترس علاقه‌مندان قرار می‌گیرد.

بزرگداشتی برای «سیمین دانشور»

بزرگداشت سیمین دانشور در تهران برگزار می‌شود. به گزارش خبرگزاری مهر بزرگداشت سیمین دانشور نویسنده و ادیب معاصر در قالب مجموعه برنامه‌های بزرگداشت مفاخر در انجمن آثار و مفاخر فرهنگی برگزار می‌شود. بنا بر اعلام روابط عمومی انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، مراسم بزرگداشت زنده‌یاد دکتر سیمین دانشور، استاد دانشگاه، ادیب، مترجم و نویسنده برجسته معاصر با حضور جمعی از چهره‌های ادبی و دانشگاهی، علما، استادان، فرهیختگان و دوستداران علم و ادب روز چهارشنبه ششم تیرماه ۱۳۹۷، در تالار اجتماعات شهید مطهری برگزار می‌شود.

سهم ارشاد از موسیقی یک درصد است

معاون پارلمانی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: سهم وزارت ارشاد از حوزه موسیقی فقط یک درصد است، اما در برخورداری از همین سهم اندک هم نباید از حوزه شرع خارج شویم. به گزارش ایرنا، سیدهادی حسینی اظهار کرد: صدا و سیما، فعالان موسیقی زیرزمینی، اینترنت و بخش‌های دیگر دارای بیشترین سهم از موسیقی در کشور هستند، اما فشار عمده این بخش بر دوش وزارت ارشاد است. کسی که موسیقی دوست ندارد، بهتر است به جای مانع تراشی و سنگ‌اندازی آن را گوش ندهد و اجازه دهد کسانی که به این هنر و هنرهای مشابه علاقه دارند، به فعالیت در این رشته‌ها بپردازند یا اوقات فراغت خود را با موسیقی پر کنند.

معرفی چند سفرنامه برای حال و احوال مختلف

هر سفرنامه یک ذائقه می‌طلبد، ذائقه شما چیست؟

هر سفرنامه زاویه نگاهی دارد و هر نگاهی رنگ و بویی. اگر اهل سفرنامه خواندن هستید و دوست دارید حال و هوای کشورها را در قالب کتاب‌ها تجربه کنید سفرنامه‌هایی را که در ادامه از آن‌ها می گوییم، از دست ندهید. از سفرنامه‌های جلال آل احمد، دکتر محمد باستانی پاریزی، اسلامی ندوشن و صادق هدایت گذشتیم و سعی‌مان بر این است که از کمتر شنیده‌شده‌ها بگوییم.

روایت یک تاریخ فانتزی

«بمبئی رقص الوان است»

علی اکبر شیروانی

قیمت: ۱۲۰۰۰ تومان-نشر اطراف

نشر اطراف که نشر جوانی هم است، به تازگی کتاب‌هایی را با عنوان کلی مجموعه تماشای شهر را هی بازار کتاب کرده است. این کتاب‌ها که حاصل اولین مواجهه مسافران دوره قاجار با شهرهای دور است، هر بار نگاه ایرانی به هویت یکی از شهرهای دور را ترسیم می‌کند. «بمبئی رقص الوان است» پنجمین جلد از مجموعه تماشای شهر است. اگر دوست دارید تاریخ کشوری را کسی برایتان قصه‌ای شنیدنی کند، این کتاب‌ها پیشنهاد مناسبی است. در بخشی از این سفرنامه آمده است:

کوچه‌های بمبئی در کمال پاکی و تمیزی، همه از روی نقشه راست‌شده است که از کوچه‌های فرنگستان ابدا کمی ندارد. باغ‌های عالی جنابِ خوب و باصفا و تماشاخانه‌های متعدد خیلی دارد که شب‌ها مردم دسته دسته به آن جا رفته، حظی و سروری نموده، جوانی از سر می‌گیرند.

فریم به فریم از آمریکا

«هاروارد مک دونالد»

سید مجید حسینی

۱۶۰۰۰ تومان-نشر افق

۴۳ نمای نزدیک از سفر آمریکا. این اولین نمایی است که می‌توانید از این کتاب به نویسندگی دکتر سید مجید حسینی ببینید. او در این کتاب، به دنبال کشف تفاوت‌ها نیست و بیشتر در جست وجوست تا علت تفاوت‌ها را پیدا کند. مثلا چرا آمریکایی‌ها از ناامنی در بسیاری از نقاط دنیا استقبال می‌کنند اما با تمام قوا در حفظ امنیت شهروندان خود می‌کوشند؟ نگاه این کتاب، نگاه نویسنده‌ای مسلمان به غرب مدرن است که ایرانی بودنش را پنهان نمی‌کند، اما تلاش می‌کند تا آن جا که ممکن است بیطرف و منصف بماند. حسینی در این سفرنامه می‌نویسد:

در بوستون، قصد کردیم سری به فروشگاه زنجیره‌ای «میسیز» بزنیم که برای خودش لباس فروشی عظیمی است. یک ماموریت غیرممکن داشتم برای خرید چند دست لباس برای خانواده. تمام کناره‌های خیابان‌های اطراف، ماشین‌ها به طرز منظم و برنامه‌داری پارک کرده بودند. نقطه به نقطه پارکینگ‌ها برنامه خاص خودش را داشت. «قانون گرایی» یکی از مهم‌ترین خصلت‌های قومی این مردم است و قانون از زمانی که اولین بار توسط «بنجامین فرانکلین» نوشته شده، تا امروز توسط سناو کنگره بالایی و رای و پیچیدگی فراوان تولید می‌شود.

به دراز‌ای تاریخ

«سفرنامه برادران امیدوار»

عیسی و عبدا... امیدوار

۶۵۰۰۰ تومان-نشر جمهوری

اهل سفرها، برادران امیدوار را به خوبی می‌شناسند. اولین جهانگردان پژوهشگر ایرانی. این سفرنامه، ماجرای سفر عیسی و عبدا... امیدوار دو برادر ایرانی است که در سال ۱۳۳۳ عزم جهانگردی کردند و ماجرای این سفرنامه را نوشتند. اگر می‌خواهید دور دنیا را همراه با عکس‌هایی از گذشته و البته

روایت پرسه در افغانستان

«جانستان کابلستان»

رضا امیرخانی

۱۹۵۰۰ تومان-نشر افق

سفرنامه‌ای از قطب جنوب بخوانید این کتاب، بهترین پیشنهاد است. برای این که بیشتر با حال و هوای این سفرنامه آشنا شوید، بریده‌ای از آن را بخوانید:

از زبان عبدا... امیدوار. اینک سلام این مسافر یخ‌زده قطب جنوب را بپذیرید. و من بدین سان هفتمین و آخرین قاره جهان را پیموده و آن را کشف کردم. حیرت نکنید. پیداست که این قاره منجمد ظرف هفتاد سال گذشته، به پایمردی سیاحان و کاشفان بزرگ نروژی و انگلیسی کشف و فتح شد اما من پس از گذشت این همه سال، موفق شدم آن را با دوربین‌های فیلم‌برداری خود کشف و فتح کنم. من نخستین فردی هستم که یک فیلم طولانی در مورد چگونگی‌های این قطب هنوز ناشناخته، تهیه و به ارمغان آورده‌ام. این فیلم رنگی است، و یک صد و ده دقیقه طول زمان آن است.

روایت پرسه در افغانستان

«جانستان کابلستان»

رضا امیرخانی

۱۹۵۰۰ تومان-نشر افق

این کتاب، روایت پرسه در افغانستان است. آن هم وقتی نویسنده به طور ناگهانی با همسر و پسر یک و نیم ساله‌اش از مشهد راهی افغانستان می‌شود. جانستان کابلستان، روایتی داستانی، پرتعلیق و البته پرکششی دارد که وادارتان می‌کند این کتاب را زمین نگذارید هر چند گاهی جدانویسی کلمات مجبور به دوباره خوانی‌تان می‌کند به خصوص اگر با سبک و قلم امیر خانی آشنا نباشید. اگر دوست دارید هر اثری را در قالب داستان بخوانید و این داستان سرشار از هیجان و تعلیق باشد، این سفرنامه مخصوص خودتان است. امیر خانی در بخشی از این کتاب می‌نویسد:

هیچ اهلِ مجامله و مداهنه هم نیستم. از این تواضعات کشکی هم که هزار بر ابر تکبراتِ بسته‌بندی شده، پروتئین دارند، بیزارم. من به جدِّ همان مورم! هر بار وقتی از سفری به ایران بازمی‌گردم، دوست دارم سر فرو بیافکنم و بر خاک سرزمینم بوسه‌ای بیافشانم. این اولین بار بود که چنین حسی نداشتم، برعکس پاره‌ای از تن‌م را جا گذاشته بودم پشت خطوط مرزی، خطوط بی‌راه و بی‌روح مرزی... خطوط "میداین بریطانیای کبیر" پاره‌ای از نگاه من، مانده بود در نگاه دختر هشت ماهه... بلاکش هندوکش...